

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. 2593/C1/2525

Data: 16.09.2024

Prin contestația înregistrată la Consiliu sub nr. 46386/22.07.2024, formulată de SRL, cu sediul în localitatea, județul, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr., având cod unic de înregistrare, reprezentată legal prin și convențional prin, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în municipiul, împotriva rezultatului procedurii proprii, emis de către, cu sediul în municipiul, Strada Pantelimon nr. 340-342, ..., în calitate de autoritate contractantă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „SERVICII DE PAZĂ ȘI PROTECȚIE” - cod CPV 79713000-5, s-a solicitat:

- admiterea contestației și, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. a) - b) al Legii nr. 101/2016, anularea rezultatului procedurii de atribuire, comunicat prin procesul-verbal nr. 586/10.07.2024 emis de, anularea Procesului-verbal de evaluare și orice alte acte subsecvente;
- reevaluarea ofertei sale în sensul declarării acesteia ca ofertă conformă;
- reevaluarea ofertelor SRL, ... SRL și SRL, cu reținerea motivelor de inadmisibilitate (inacceptabilitate, neconformitate) ale acestora, conform documentației de atribuire și a legislației aplicabile, în ceea ce privește rezultatul procedurii de atribuire prin care s-a stabilit ca admisibilă și/sau câștigătoare oferta acestor operatori și în consecință, obligarea autorității contractante să adopte măsurile necesare restabilirii legalității în sensul reevaluării ofertelor agenților economici anterior indicați, depuse în cadrul procedurii și la emiterea unui nou raport al procedurii de atribuire, cu respectarea documentației de atribuire și a legislației aplicabile;
- în subsidiar, anularea procedurii de atribuire în temeiul art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. /29.07.2024, completată cu adresa înregistrată la CNSC sub nr.

48362/30.07.2024, ... SRL, cu sediul în municipiul, Șos. Sălaj nr. 420-424, bl. 9bis, et. 9, ap. 74, având cod unic de înregistrare, înmatriculată la Oficiul Național al Registrului Comerțului sub nr. J40/19585/2017, reprezentată legal de și convențional prin, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedură în municipiul, ..., ..., ..., formulează cerere de intervenție, solicitând Consiliului următoarele:

- respingerea contestației;
- menținerea rezultatul procedurii și
- plata cheltuielilor de judecată constând în onorariu avocat.

În luarea deciziei, **CONSILIUL**, legal investit, a avut în vedere următoarele:

În preambul, contestatorul face o prezentare a situației de fapt, precizând că împotriva rezultatului procedurii, ... SRL a formulat contestație prin care a criticat modalitatea de desemnare a ofertei sale ca și ofertă câștigătoare, apreciind că aceasta ar fi trebuit respinsă ca neconformă.

Arată că prin Decizia CNSC nr. 2931/C1/3010 din 12.12.2023 a fost admisă contestația formulată de SRL, Consiliul dispunând anularea raportului procedurii și a actelor subsecvente și obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei sale, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a celor reținute în motivare.

Precizează că urmare a modificării legislației cu privire la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, autoritatea contractantă a emis adresa nr. 3478/12.02.2024 prin care a dispus anularea procedurii de atribuire, invocând în susținere necesitatea actualizării documentației de atribuire.

Ulterior, împotriva adresei nr. 3478/12.02.2024, ... SRL a formulat contestație, solicitând anularea adresei și a actelor subsecvente și obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire și stabilirea ofertantului câștigător dintre ofertele admisibile, cu respectarea criteriului de atribuire.

Arată că prin Decizia CNSC nr. 983/C1/407 din 17.04.2024, Consiliul a admis contestația, a anulat adresa nr. 3478/12.02.2024 și actele subsecvente și a dispus reluarea procedurii de atribuire.

Ulterior, împotriva Deciziei CNSC nr. 983/C1/407 din 17.04.2024, contestatorul a formulat plângere, aceasta fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel, în dosar nr. 3009/2/2024, aceasta fiind respinsă de către instanța de judecată prin Hotărârea nr. 352, pronunțată de Curtea de Apel la data de 22.05.2024.

Menționează că, urmare a Deciziei CNSC nr. 983/C1/407 din 17.04.2024 și a Hotărârii Curții de Apel nr. 352 din 22.05.2024, autoritatea contractantă a procedat la reevaluarea ofertelor financiare depuse, iar în urma reevaluării, comisia de evaluare a declarat oferta sa

ca fiind neconformă și a declarat admisibile ofertele depuse de: SRL, ... SRL și SRL. În urma aplicării criteriului de atribuire, autoritatea contractantă a declarat câștigătoare oferta depusă de SRL.

Astfel, contestatorul apreciază că rezultatul procedurii de atribuire este nelegal și netemeinic, atât din perspectiva declarării ofertei sale ca neconformă, cât și din perspectiva declarării celorlalte oferte anterior indicate ca admisibile, pentru argumentele ce urmează a fi dezvoltate în continuare.

În susținerea aprecierii sale ca fiind netemeinică declararea, de către autoritatea contractantă, ca neconformă, a ofertei sale, contestatorul face următoarele precizări:

În ceea ce privește declararea ofertei sale ca neconformă, menționează că autoritatea contractantă invocă faptul că propunerea financiară reprezintă un preț neobișnuit de scăzut și apreciază că această susținere este nefondată, în contextul în care a transmis autorității contractante informațiile necesare care să justifice modalitatea de formare a prețului, asigurându-se respectarea tuturor prevederilor normative incidente.

Menționează că, prin adresa nr. 1059 din 15.01.2024, autoritatea contractantă i-a solicitat clarificări în privința modalității de formare a prețului ofertat, la care a răspuns în termen, indicând, în mod defalcat, modalitatea de formare a prețului, cu luarea în considerare a tuturor sporurilor și contribuțiilor obligatorii, cu respectarea cerințelor caietului de sarcini și a prevederilor legale aplicabile în materia de plată a drepturilor salariale.

Consideră că oferta este elaborată având în vedere toate costurile pe care le implică cerințele documentației de atribuire, fiind ofertate prețuri sustenabile care respectă cerințele caietului de sarcini și ale prevederilor legale incidente.

În continuare arată în mod detaliat ce a inclus în compunerea tarifului, precizând următoarele:

- Sporul de noapte reglementat de dispozițiile art. 126 din Codul Muncii, în pondere de 25%, respectiv 1.52 lei/oră/agent (8 ore/noapte x 365 zile/an x 18.15 lei/ora X 25% = 13249.50 lei: 365 zile : 24 ore = 1.52 lei) sau 364.80 lei/agent (1.52 x 240 ore);
- Sporul de weekend reglementat de dispozițiile art. 137 din Codul Muncii, în pondere de 1%, respectiv 0,06 lei/oră/agent (52,14 săptămâni/an x 48 ore/săptămână x 18.15 lei/ora X 1% = 454.25 lei : 365 zile : 24 ore = 0.06 lei) sau 14.40 lei/agent (0.06 x 240 ore);
- Sporul aferent orelor suplimentare reglementat de dispozițiile art. 123 din Codul Muncii, care este alocat în condițiile în care fiecare agent îndeplinește un număr de 25 de ore suplimentare, diferența de 50 de ore suplimentare fiind acoperită de agenți

angajați ai societății care își desfășoară activitatea în cadrul altor obiective de pază, cu normă redusă. Cum legislația limitează posibilitatea încheierii contractelor de muncă cu normă redusă în cazul agenților de pază, diferența de ore neprestate va fi acoperită prin înlocuirea agenților titulari care prestează activitatea la obiectivul Spitalul Sfântul Pantelimon, fără a genera costuri suplimentare întrucât acestea sunt deja acoperite de contracte preexistente;

- Sporul de zile libere declarate oficial reglementat de dispozițiile art. 142 din Codul Muncii, în pondere de 100%, respectiv 0.75 lei/oră/agent (15 zile /an x 24 ore/zi x 18.15 lei/ora = 6534.00 lei: 365 zile : 24 ore = 0.75 lei) sau 180 lei/agent (0,75 x 240 ore)
- Concediul de odihnă reprezintă un procent de 8,33% din salariul brut;
- Contribuțiile asigurătorii reglementate de dispozițiile art. 2201 Cod Fiscal în pondere de 2,25%
- Fondul de handicap reglementat de dispozițiile HG 935/2019 în pondere de 4%;
- Cheltuieli cu echipamentul, defalcate pe categorii, respectiv cheltuieli cu echipamentul pentru angajați și cheltuieli cu echipamentul pentru post;
- Profit.

Evidențiază faptul că a indicat atât fiecare componentă a tarifului ofertat, cât și modalitatea de calcul a acestuia, menționând că, deși prețul este mai scăzut decât valoarea estimată a contractului, acesta nu are o valoare nejustificat de mică sau nesustenabilă, fiind un preț format în mod legal și corect.

Susține că autoritatea contractantă nu a ținut cont de clarificări, respingând, în mod nemotivat, oferta sa, ca neconformă, fără a indica, în concret, care dintre prevederile legale au fost încălcate și de ce răspunsul său este neconcludent, apreciind că, în această situație, se aplică dispozițiile art. 215 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 98/2016.

Astfel, în lipsa unei motivări a deciziei autorității contractante de a califica oferta sa drept neconformă, apreciază că sunt încălcate principiile ce reglementează materia achizițiilor publice, în special, principiul transparenței și al nediscriminării.

În acest context, solicită anularea rezultatului procedurii de atribuire cu consecința obligării autorității contractante la reevaluarea ofertei sale și declararea acesteia ca fiind conformă.

În ceea ce privește declararea celorlalte trei oferte financiare ca fiind admisibile, contestatorul apreciază că aceasta este netemeinică, solicitând reevaluarea acestora cu consecința declarării lor ca neconforme, având în vedere faptul că se constată erori în modalitatea de compunere a tarifelor ofertate, care contravin dispozițiilor legale incidente.

În ceea ce privește oferta depusă de SRL, apreciază că în modalitatea de compunere a prețului se evidențiază erori, respectiv:

- Sporul de noapte indicat de către ofertant este de 0,76 lei/oră/agent, fiind aplicat într-o manieră greu de acoperit, invocând o modalitate de compensare nesustenabilă, prin operarea cu un program redus de o oră față de durata normală a zilei de muncă. În concret, fiecare agent de pază ar trebui să muncească câte 7 ore, urmând să fie înlocuiți cu 1 agent care trebuie să muncească o singură oră, fiind astfel nevoie de minimum 7 agenți simultan care să facă acest schimb. Indiferent când se va face schimbul pe parcursul acestor 24 de ore, acea oră va fi greu de gestionat având în vedere formalitățile de predare a posturilor. În condiții obișnuite, sporul de noapte de 25% ar trebui să aibă valoarea de 1,52 lei/oră/agent ($8 \text{ ore/noapte} \times 365 \text{ zile/an} \times 18.15 \text{ lei/ora} \times 25\% = 13249.50 : 365 \text{ zile} : 24 \text{ ore} = 1.52 \text{ lei}$);
- Sporul de ore suplimentare nu are cum să fie acoperit din ora de noapte deoarece prestația efectivă se face cu 4,42 agenți/post;
- Coeficientul aplicabil concediului de odihnă nu este detaliat corespunzător și nici separat de orele suplimentare;
- Operatorul economic a calculat diferit concediul de odihnă pentru cele două tipuri de posturi (post 24 ore – 1,57 lei concediu odihnă, post 12 ore -1,51 lei concediu odihnă), ceea ce este eronat deoarece acesta se acordă pentru normele de 165.33 ore/lună, iar indiferent de tipul postului concediul de odihnă este la fel.
- Valoarea cheltuielilor indirecte nu este detaliată, nefiind argumentat care sunt cheltuielile cuprinse în capitol și care este metoda de calcul.

În ceea ce privește oferta depusă de SRL, apreciază că se evidențiază erori în modalitatea de compunere a prețului, respectiv:

- în cazul sporului aferent sărbătorilor legale indicat de către operatorul economic ca fiind în quantum de 0,875 lei, nu este arătată metoda de calcul și este greșită suma aferentă acestui spor. Sporul de zile libere declarate oficial ar trebui să fie în quantum de 0.75 lei ($15 \text{ zile /an} \times 24 \text{ ore/zi} \times 18.15 \text{ lei/ora} = 6534.00 \text{ lei} : 365 \text{ zile} : 24 \text{ ore} = 0.75 \text{ lei}$);
- în cazul sporului de noapte indicat de către operatorul economic ca fiind în quantum de 1,13 lei nu este arătată metoda de calcul și este greșită suma aferentă acestui spor. Sporul de noapte în valoare procentuală de 25% ar trebui să fie în quantum de 1,51 lei ($8 \text{ ore/noapte} \times 365 \text{ zile/an} \times 18,15 \text{ lei/ora} \times 25\% = 13249.50 : 365 \text{ zile} : 24 \text{ ore} = 1,51 \text{ lei}$).

În ceea ce privește oferta depusă de NEI DEVIZIA DE SECURITATE SRL, apreciază că se evidențiază erori în modalitatea de compunere a prețului, respectiv:

- Operatorul economic nu a detaliat modul de calculare a tuturor componentelor financiare din deviz și nici modalitatea în care a ajuns la sumele înscrise în deviz;
- Pentru postul de 24 ore, operatorul nu a acordat sporul de noapte obligatoriu de 25%.

Astfel, față de aceste argumente, contestatorul solicită anularea rezultatului procedurii de atribuire cu consecința reevaluării ofertelor financiare depuse de operatorii economici anterior menționați și respingerea acestora, ca neconforme, întrucât, nu se încadrează în prevederile normative incidente referitoare la plata drepturilor salariale.

În subsidiar, solicită anularea procedurii de atribuire în temeiul art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 98/2016, întrucât, prelungirea perioadei de valabilitate a ofertelor tehnico-economice a operat după momentul expirării acestora.

Precizează că, în concret, agenții economici care au depus oferte în cadrul prezentei proceduri de atribuire au agreeat la menținerea ofertelor valabile pentru o perioadă de 90 de zile, perioadă care a expirat în luna august 2023.

Menționează că autoritatea contractantă a solicitat acordul agenților economici în vederea prelungirii termenului de valabilitate al ofertelor de abia în luna iunie 2024, prin adresa nr. 13166/12.06.2024.

Consideră că având în vedere că, la momentul solicitării prelungirii, perioada de valabilitate a ofertelor expirase deja, nu poate opera în mod veritabil prelungirea unei situații juridice care a încetat să existe prin împlinirea termenului de 90 de zile.

Astfel, în acest context, solicită anularea procedurii de atribuire, în temeiul art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 98/2016.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr./29.07.2024, ... SRL, transmite cerere de intervenție, prin care menționează că în data de 22.07.2024 i-a fost comunicată contestația prin poștă, solicitarea sa fiind depusă în 26.07.2024.

Cu privire la starea de fapt, intervenientul menționează că autoritatea contractantă a organizat procedura proprie având ca obiect „Servicii de pază și protecție”, elaborând în acest sens documentația de atribuire aferentă și publicând în SEAP anunțul nr. ADV1365235 din 19.05.2023, conform căruia, valoarea estimată a procedurii este 3.093.120,00 lei fără TVA, criteriul de atribuire a contractului fiind „Cel mai bun raport calitate-preț”.

Precizează că, prin adresa de comunicare a rezultatului nr. 20898/18.10.2023, a fost declarată câștigătoare oferta depusă de SRL, oferta sa situându-se pe locul al doilea.

Precizează că a formulat contestație împotriva rezultatului procedurii prin care a criticat modalitatea de desemnare a acesteia, apreciind că ar fi trebuit respinsă ca neconformă.

Prin Decizia CNSC nr. 2931/C1/3010 din 12.12.2023 a fost admisă contestația, Consiliul dispunând anularea raportului procedurii și a actelor subsecvente și obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertei depuse de SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a celor reținute în motivare.

Subliniază faptul că CNSC a dispus obligarea autorității contractante la reevaluarea ofertelor, după solicitarea de clarificări, pentru a verifica dacă, într-adevăr, există o justificare a prețului aparent neobișnuit de scăzut, inserând în continuare print screen în susținere.

Susține că nu a putut justifica modul de alcătuire al prețului ofertei, iar, neconformitatea ofertei financiare anticipată atât de către el, cât și de către Consiliu, a fost confirmată prin procesul verbal de reevaluare din data 10.07.2024.

Precizează că, anterior, urmare a modificării legislației cu privire la salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, autoritatea contractantă a emis adresa nr. 3478/12.02.2024 prin care a dispus anularea procedurii de atribuire, invocând, în susținerea acestei hotărâri, necesitatea actualizării documentației de atribuire.

Arată că, împotriva adresei nr. 3478/12.02.2024, ... SRL a formulat contestație, solicitând anularea adresei și a actelor subsecvente și obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire și stabilirea ofertantului câștigător dintre ofertele admisibile, cu respectarea criteriului de atribuire.

De asemenea, precizează că prin Decizia nr. 983/C1/407 din 17.04.2024, Consiliul a admis contestația, a anulat adresa emisă de autoritatea contractantă, înregistrată sub nr. 3478/12.02.2024 și actele subsecvente și a dispus reluarea procedurii de atribuire.

Totodată, intervenientul menționează că, împotriva Deciziei CNSC nr. 983/C1/407 din 17.04.2024, contestatorul SRL a formulat plângere, fiind înregistrată pe rolul Curții de Apel în dos. nr. 3009/2/2024, plângerea fiind respinsă de către instanța de judecată prin Hotărârea nr. 352 pronunțată de Curtea de Apel la data de 22.05.2024.

În opinia sa, contestatorul nu indică în starea de fapt că plângerea formulată de contestator a fost respinsă ca inadmisibilă pentru neconstituirea cauțiunii, aspect pe care-l consideră important, susținând că acțiunile SRL intentate atât la CNSC, cât și la Curtea de Apel nu au fost formulate în scopul schimbării situației de fapt, în susținere inserând print screen cu informațiile regăsite pe portalul instanței Curții de Apel

Totodată, precizează că urmare a Deciziei CNSC nr. 983/C1/407 din 17.04.2024 și a Hotărârii Curții de Apel nr. 352 din 22.05.2024,

autoritatea contractantă a procedat la reevaluarea ofertelor financiare depuse, iar în urma reevaluării, comisia de evaluare a declarat în mod evident oferta contestatorului ca fiind neconformă, iar ofertele depuse de către SRL, de către SRL și de către SRL, au fost declarate admisibile. În urma aplicării criteriului de atribuire, autoritatea contractantă a declarat câștigătoare oferta sa, conform procesului verbal de reevaluare din data 10.07.2024, pe care l-a anexat în susținere.

Precizează că în motivarea respingerii ofertei SRL ca neconformă, autoritatea contractantă a reținut următoarele:

a. prin adresa nr. 1059/15.01.2024 s-a solicitat clarificări ofertantului SRL cu privire la justificarea modului de formare a prețului în conformitate cu legislația în vigoare (Legea salarizării), având în vedere prețul neobișnuit de scăzut în raport cu valoarea estimată.

b. în urma evaluării răspunsului transmis în termenul solicitat, comisia de evaluare a concluzionat că acesta este neconcludent (ofertantul nu a prezentat nicio dovadă care să justifice în mod corespunzător nivelul neobișnuit de scăzut al prețului în raport cu serviciile care constituie obiectul contractului) oferta financiară fiind declarată neconformă potrivit art. 136 alin. (3) – „în cazul în care ofertantul nu prezintă comisiei de evaluare informațiile și/sau documentele solicitate sau acestea nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, oferta va fi considerată neconformă).

De asemenea, menționează că SRL a formulat contestație, argumentând că autoritatea contractantă în mod netemeinic nu a ținut cont de clarificări, respingând nemotivat oferta ca neconformă.

Apreciază că rezultatul procedurii de atribuire reflectă realitatea juridică a ofertelor depuse, atât din perspectiva declarării ofertei ca neconformă, cât și din perspectiva declarării ofertei sale ca admisibilă și câștigătoare.

Astfel, cu privire la neconformitatea ofertei SRL, apreciază că este corectă și legală decizia autorității contractante din procesul verbal de reevaluare din data 10.07.2024, motiv pentru care solicită respingerea contestației și menținerea rezultatului procedurii, sens în care consideră că, încă de la început, contestatoarea a formulat o oferta financiară neobișnuit de scăzută, pe care nu a reușit să o justifice nici până în acest punct, în ciuda nenumăratelor încercări.

Consideră că SRL nu a avut în vedere toate costurile pe care le implică cerințele documentației de atribuire, în opinia sa ofertantul în cauză, pentru a se încadra în propunerea financiară ofertată, fie nu respectă cerințele caietului de sarcini, fie viciază rezultatul procedurii prin ofertarea unor prețuri nesustenabile care nu sunt rezultatul liberei concurențe sau care nu pot fi justificate decât în baza unei simple decizii comerciale, în susținere invocând jurisprudența CNSC.

Precizează că autoritatea contractantă a solicitat clarificări, în acord cu concluziile Consiliului, apreciind că acestea nu puteau conduce la un alt rezultat decât la respingerea ofertei ca neconformă, potrivit art. 137 alin. (1) din HG nr. 395/2016.

Menționează că autoritatea contractantă și-a întemeiat Decizia pe prevederile art. 136 alin. (3) din HG nr. 395/2016.

Totodată susține că oferta SRL este neconformă întrucât încalcă prevederile art. 137 alin. (3), lit. c) și d) din Legea nr. 98/2016, invocând de asemenea, prevederile art. 215 alin. (5) din Legea nr. 98/2016.

Așadar, apreciază că prețul exemplificat pentru un agent de securitate de către SRL trebuia raportat la numărul mediu de lucru de 165,333 ore, nu 240 de ore.

Menționează: suma prevăzută de SRL pentru un agent de securitate, în cuantum de 4354,71 lei : 165,333 ore = 26,34 lei/oră fără TVA.

Consideră că se deduce astfel că agenții de securitate vor presta 240 de ore, respectiv ore suplimentare, astfel, potrivit art. 112 alin. (1) Codul Muncii.

Arată că potrivit art. 120, este considerată muncă suplimentară cea prestată peste durata normală a timpului de muncă [de 8 ore pe zi și 40 de ore pe săptămână - art. 112 alin. (1)]. Desigur că depășirea acestei durate nu este nelimitată, ci, ca regulă, nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, în condițiile statornicite de art. 114 Codul muncii.

Astfel, precizează că dacă împărțim 240 de ore la 4 săptămâni, rezultă un număr de 60 de ore/săptămână, fapt ce contravine prevederilor legale mai sus exemplificate.

Menționează că de interes este și sporul pentru zilele de sărbătoare legală prevăzut de către contestator, respectiv aceasta a prevăzut un număr de 15 zile de sărbătoare legală, or conform documentației de atribuire, autoritatea contractantă intenționează să achiziționeze servicii de pază pentru o perioadă de 24 de luni. Invocă în continuarea art. 139 alin. (1) din Codul Muncii.

Arată că astfel rezultă un număr de 17 zile de sărbătoare legală, nu 15 zile, așa cum a prevăzut ofertanta SRL.

Mai mult decât atât, susține că SRL nu a prevăzut cheltuielile cu acordul de subcontractare nr. 1 din data de 23.05.2023, încheiat între SRL și RPG GUARD SRL, pentru serviciile de dispecerat, monitorizare și intervenție, în cuantum de 0,1% din valoarea ofertată, respectiv 150 de lei/obiectiv.

Așadar, apreciază că oferta contestatorului a fost una artificială, nesustenabilă din punct de vedere tehnic și real, cu scopul de a oferi cel mai mic preț, nerespectând în acest sens toate obligațiile minime și imperative stabilite în sarcina oricărui angajator de Legea nr. 53/2003 -

Codul muncii și de legislația în vigoare în domeniul salarizării precum și prevederile în vigoare în materia achizițiilor publice.

Prin urmare, apreciază că decizia comisiei de evaluare este corectă, legală și temeinică, raportat la circumstanțele de fapt și de drept evocate anterior, motiv pentru care apreciază că se impune respingerea contestației.

Cu privire la capătul subsidiar de cerere privind anularea procedurii, intervenientul invocă, în principal, excepția lipsei de interes a contestatorului, iar în subsidiar solicită respingerea acestuia ca neîntemeiat.

În ceea ce privește excepția lipsei de interes invocată de către acesta, precizează că activitatea judiciară nu poate fi inițiată și întreținută, fără justificarea unui interes de către persoana care solicită instanței de judecată soluționarea unei cereri.

Apreciază că SRL nu justifică un interes în admiterea capătului subsidiar de cerere cu privire la anularea procedurii, menționând că potrivit art. 33 C.pr.civ., interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Interesul este determinat când apelarea la un mijloc procesual ce intră în conținutul acțiunii civile poate fi justificată de un avantaj, de un folos practic concret. Interesul este legitim când nu contravine legii sau bunelor moravuri. Caracterul personal presupune că folosul practic trebuie să îl vizeze pe cel care recurge la forma procedurală.

Susține că, nu în ultimul rând, caracterul născut și actual vizează că interesul trebuie să existe în momentul în care se exercită acțiunea civilă, în sensul că partea s-ar expune la un prejudiciu numai dacă nu ar recurge în acel moment la acțiune. Interesul este actual din momentul în care a fost încălcat un drept subiectiv.

Apreciază că SRL nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 33 C.pr.civ., în sensul că nu are un interes determinat în solicitarea de anulare a procedurii, întrucât admiterea acesteia ar avea ca efect anularea procedurii de atribuire, și prin urmare nu i-ar procura niciun folos patrimonial sau moral acesteia.

De asemenea, susține că interesul acestuia nu este născut și actual, întrucât aceasta nu s-ar expune la niciun prejudiciu dacă s-ar relua procedura de atribuire, sau cel puțin nu a demonstrat crearea unui prejudiciu.

Astfel, solicită admiterea excepției, iar ca și consecință, respingerea capătului de cerere ca nefondat.

Pentru respingerea capătului subsidiar de cerere apreciază că situația invocată de contestator cu privire la solicitarea prelungirii termenului de valabilitate nu reprezintă un caz de anulare prevăzut de art. 212 alin. (1) lit. c) și alin. (2), astfel cum a indicat în contestație.

Menționează că potrivit textului legal, autoritatea contractantă are obligația de a anula procedura de atribuire a contractului de achiziție

publică/acordului-cadru dacă încălcări ale prevederilor legale afectează procedura de atribuire sau dacă este imposibilă încheierea contractului. Invocă în continuare prevederile alin. (2) al art. 212.

Apreciază că solicitarea prelungirii termenului de valabilitate a ofertelor după expirarea celor 90 de zile cât a fost inițial prevăzut nu poate conduce în cazul de față la anularea procedurii întrucât au existat oferte admisibile care au confirmat prelungirea, inclusiv subscrisa.

În opinia sa, în situația în care nu existau oferte admisibile, sau ofertele admisibile nu răspundeau în termen pentru confirmarea prelungirii termenului de valabilitate s-ar fi putut dispune, în lipsa altor măsuri coercitive disponibile autorității contractante, anularea procedurii, însă această situație este complet diferită de cea de față.

De asemenea, precizează că, mai mult decât atât, contestatorul nu reușește să argumenteze în fapt și în drept motivele de anulare, un aspect extrem de important având în vedere că acestea trebuie să îndeplinească o serie de condiții strict și limitativ prevăzute de lege, pe care contestatorul nu le-a analizat. Prin urmare, apreciază că se impune respingerea capătului subsidiar ca nefondat.

Cu privire la admisibilitatea și conformitatea ofertei sale, apreciază că aceasta îndeplinește toate condițiile de eligibilitate, prețul fiind calculat în mod corect, raportat la cerințele legale și la documentația de atribuire.

Precizează că motivele invocate de contestator referitoare la inadmisibilitatea ofertei sale sunt nefondate, neargumentate și insuficient explicate pentru a putea fi luate în considerare la soluționarea contestației.

De asemenea, consideră că se bazează mai degrabă pe oportunitate decât pe legalitate, aducând explicații vagi menite să inducă în eroare Consiliul.

Consideră că oferta sa este conformă, toate detaliile și explicațiile au fost oferite într-o manieră suficientă, conform documentației de atribuire, prețul nu este neobișnuit de scăzut în sensul prevederilor legale, motiv pentru care oferta a fost declarată de autoritatea contractantă în mod corect ca fiind admisibilă.

În concluzie, față de toate argumentele prezentate solicită respingerea contestației cu consecința menținerii rezultatului procedurii și obligarea contestatorului la plata cheltuielilor de judecată constând în onorariu de avocat.

În drept, invocă dispozițiile: art. 2, art. 212 din Legea nr. 98/2016, art. 136, art. 137 din anexa la HG nr. 395/2016, jurisprudența CNSC, principiile generale de drept, precum și restul textelor legale invocate.

Solicită judecarea în conformitate cu art. 411 C.pr.civ.

Prin corespondența înregistrată la CNSC sub nr. 47905/29.07.2024, ... SRL depune dovada achitării onorariului de avocat, conform

facturii seria SCA nr. 2822/23.07.2024 și ordinul de plată din 29.07.2024, în cuantum de 5.950,00 lei.

Prin adresa nr. 48099/C1/2525/29.07.2024, CNSC solicită SRL să precizeze în ce calitate a formulat solicitarea înregistrată la CNSC sub nr./29.07.2024, referitoare la procedura anterior menționată, precum și ce reprezintă înscrisul transmis.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 48362/30.07.2024, ... SRL, răspunde că înscrisul formulat prin adresa înregistrată la CNSC sub nr./29.07.2024, reprezintă cerere de intervenție formulată în temeiul art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Prin adresa nr. 19768/24.08.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 54833/28.08.2024, autoritatea contractantă transmite punctul său de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând Consiliului să decidă în consecință, având în vedere că:

1. a) - Ca urmare a Deciziilor CNSC nr. 2923/C1/3010 din data de 12.12.2023, a Deciziei CNSC nr. 983/C1/407 din data de 17.04.2024 și a deciziei Curții de Apel nr. 352 din data de 22.05.2024, comisia de evaluare a reanalizat propunerea financiară depusă în cadrul procedurii mai sus menționată de către operatorul economic SRL în conformitate cu recomandările din cadrul deciziilor CNSC mai sus menționate și a prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data inițierii procedurii;

- În urma reevaluării propunerii financiare din oferta depusă de SRL în conformitate cu cele relatate mai sus, oferta a fost declarată neconformă potrivit art. 136 alin. (3) din HG nr. 395/2006 cu modificările și completările ulterioare (în cazul în care ofertantul nu prezintă comisiei de evaluare informațiile și/sau documentele solicitate sau acestea nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, oferta va fi considerată neconformă);

- Ținând cont că în urma întocmirii strategiei de contractare prin care s-a determinat valoarea estimată maximă a contractului ce face obiectul prezentei și prin care s-a stabilit justificarea alegerii procedurii de atribuire - procedura simplificată (anexa 2), ținând cont de prevederile art. 7 alin. 1 lit. d din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea contractantă s-a raportat la salariul minim aplicabil la data inițierii procedurii, având identificate fondurile aferente îndeplinirii contractului. Odată cu intrarea în vigoare a Hotărârii de Guvern nr. 900/28.09.2023 și a Hotărârii Guvernului nr. 598/2024 referitoare la majorările privind salariul de baza minim brut garantat la nivel național, autoritatea contractantă va trebui să identifice și sa solicite, prin noi propuneri financiare, aprobarea de fonduri bugetare suplimentare pentru acoperirea diferențelor generate de aceste majorări, iar ofertanții să

majoreze baza de calcul care a stat la baza întocmirii propunerilor financiare admisibile.

- Prin urmare trebuie luate în considerare toate elementele care sunt influențate de aceste modificări legislative, inclusiv reluarea competiției.

În drept, face trimitere la Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare; la HG nr. 395/2016 cu modificările și completările ulterioare; la Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Prin adresa nr. 19768/24.08.2024, înregistrată la CNSC sub nr. 55070/29.08.2024, autoritatea contractantă transmite dosarul achiziției.

Prin adresa înregistrată la CNSC sub nr. 46795/24.07.2024, contestatorul transmite, în original, recipisa de consemnare a cauțiunii nr. 210401952/1 din 18.07.2024, tranzacția nr. 1478540091/293441985, în cuantum de 5.155,20 lei, eliberată de CEC Bank Sucursala Victoriei.

Analizând susținerile și documentele depuse la dosarul cauzei, **CONSILIUL constată următoarele:**

....., în calitate de autoritate contractantă, a organizat procedura proprie, în vederea atribuirii contractului având ca obiect: „SERVICII DE PAZĂ ȘI PROTECȚIE” - cod CPV 79713000-5, elaborând, în acest sens, documentația de atribuire aferentă și publicând, pe site-ul propriu, anunțul nr. 10319/18.05.2023, și pe SEAP, anunțul de participare ADV1365235/19.05.2024 conform căruia valoarea estimată a procedurii este 2.252.160 lei, fără TVA. Criteriul de atribuire al contractului este „Cel mai bun raport calitate-preț”.

În cauza care formează obiectul prezentei, ... SRL a formulat cererea de intervenție înregistrată la CNSC sub nr./29.07.2024, care prezintă natura juridică a unei cereri de intervenție accesorie deoarece, prin capetele de cerere, sprijină poziția autorității contractante, fără a solicita desființarea vreunui act emis de aceasta, motiv pentru care Consiliul califică cererea de intervenție drept cerere de intervenție accesorie formulată în favoarea autorității contractante.

În raport de dispozițiile art. 17 alin. (3) din Legea nr. 101/2016 care stipulează că: „Până la soluționarea contestației de către Consiliu, (...), operatorii economici participanți la procedura de atribuire pot formula cerere de intervenție voluntară în litigiu, potrivit prevederilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare, în termen de 10 zile de la data publicării în SEAP a contestației. (...)” și art. 5 din același act normativ care prevede că:

„(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”, având în vedere faptul că prezenta contestație a fost formulată la data de 23.07.2024, Consiliul constată că cererea de intervenție a SRL este formulată în cadrul termenului legal.

Având în vedere dispozițiile art. 17 alin. (3) și art. 68 din Legea nr. 101/2016, coroborate cu prevederile art. 61 alin. (3), art. 63, 65 și 67 din Cod proc. civ. dar și faptul că în cadrul procedurii de atribuire în cauză SRL are calitatea de ofertant câștigător, iar cererea sa privește menținerea deciziei autorității contractante, Consiliul admite în principiu cererea de intervenție formulată, astfel cum a fost calificată iar, în conformitate cu art. 67 din Cpc., coroborat cu cele ale art. 68 din Legea nr. 101/2016, Consiliul va analiza cererea de intervenție a acestuia împreună cu contestația formulată de SRL.

În soluționarea prezentei, se reține că anterior, în cadrul acestei proceduri de atribuire, pe rolul Consiliului, au fost depuse:

1. Contestația nr. 2363/24.10.2023, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 58374/25.10.2023, formulată de SRL prin care s-a solicitat:

- anularea adresei de comunicare a rezultatului nr. 20898/18.10.2023 și a tuturor actelor subsecvente;
- obligarea autorității contractante la măsuri de remediere privind restabilirea legalității în procedura de atribuire.

Prin **Decizia nr. 2923/C1/3010/12.12.2023, definitivă și irevocabilă prin neatacarea cu plângere la Curtea de Apel**, Consiliul a dispus următoarele:

„Admite contestația formulată de către SC SRL în contradictoriu cu, anulează raportul procedurii și actele subsecvente și obligă autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei aparținând SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a celor reținute în motivare în termen de 10 zile de la comunicare.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare”.

2. Contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 8825/13.02.2024, formulată de SRL împotriva rezultatului procedurii de atribuire, emis de, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul

procedurii proprii, organizată în vederea încheierii acordului-cadru, având ca obiect: „Servicii de pază și protecție”, cod CPV 79713000-5, s-a solicitat:

- admiterea contestației;
- anularea adresei nr. 3478/12.02.2024 privind anularea procedurii și a actelor subsecvente;
- obligarea autorității contractante la reluarea procedurii de atribuire și stabilirea ofertantului câștigător dintre ofertele admisibile, cu respectarea criteriului de atribuire.

Prin **Decizia nr. 983/C1/407/17.04.2024**, Consiliul a dispus următoarele:

„Admite contestația formulată de SC SRL în contradictoriu cu, anulează adresa de comunicare nr. 3478/ 12.02.2024 și actele subsecvente acestuia și dispune reluarea procedurii de atribuire, cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a Deciziei nr. 2923/C1/3010/12.12.2023, în termen de 10 zile de la primirea prezentei.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare”.

Decizia Consiliului nr. 983/C1/407/17.04.2024 a fost atacată cu plângere la Curtea de Apel de către SRL, plângerea fiind respinsă prin Hotărârea nr. 3009/2/2024 devenind definitivă și executorie, iar cele statuate în dispozitivul ei beneficiază de autoritate de lucru judecat. În atari condiții, părțile din cauzele soluționate anterior de Consiliu în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, sunt obligate să respecte întocmai decizia pronunțată.

În cadrul contestației care face obiectul prezentei, ... SRL critică atât respingerea ofertei sale, ca neconformă, pe motiv că justificarea prețului neobișnuit de scăzut a fost neconcludentă, cât și celelalte trei oferte declarate admisibile, aparținând:, ... SRL și SRL, urmare a reevaluării dispuse prin deciziile CNSC anterioare.

Față de critica privind respingerea ofertei sale, ca neconformă, Consiliul reține, ca fiind relevante în soluționare, considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 2923/C1/3010/12.12.2023, rămasă definitivă:

„Procedând la analiza pe fond a cauzei, se reține că SRL critică modul de desemnare a ofertei câștigătoare, aparținând SRL, apreciind că oferta acestuia din urmă trebuia respinsă, ca neconformă, deoarece, propunerea financiară a acestuia este neobișnuit de scăzută și nu poate asigura prestarea serviciilor conform legislației în vigoare, motiv pentru care, Consiliul va analiza aceste critici prin raportare atât la cerințele documentației de atribuire, cât și la legislația specifică în materie.

Având în vedere obiectul contractului și valoarea estimată a acestuia, rezultă că procedura a fost organizată de autoritatea contractantă în temeiul dispozițiilor art. 111 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, care dispun că „Procedura de atribuire prevăzută la art. 68 alin. (1) lit. h), aplicabilă în

cazul serviciilor sociale și al altor servicii specifice prevăzute în anexa nr. 2, este o procedură proprie, autoritatea contractantă având obligația respectării principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2)” coroborat cu art. 1 alin. (1) din HG nr. 395/2016 potrivit căroră: „În procesul de realizare a achizițiilor publice orice situație pentru care nu există o reglementare explicită se interpretează prin prisma principiilor prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, denumită în continuare Lege”.

Astfel, potrivit pct. IV.4.2. la „Modul de prezentare a propunerii financiare”, din cadrul Fișei de date, autoritatea contractantă a impus următoarele condiții:

„În cadrul propunerii financiare, ofertanții vor prezenta cel puțin următoarele:

- formular de oferta raportat la cantitatea maxima solicitata a acordului cadru în cadrul căruia cifrele vor fi exprimate obligatoriu si in litere;

- centralizator de preturi raportat la cantitatea minima si respectiv maxima solicitata a acordului-cadru cu evidențierea prețului (tarifului) unitar exprimat in lei fără TVA /agent de paza/ora (maxim 2 zecimale).

- detalierea modului de formare a prețului (tarifului) unitar ofertat / agent de paza/ora cu respectarea legislației muncii si a salarizării muncii in vigoare, respectiv cheltuieli salariale, contribuții legale (ce pot fi actualizate in funcție de modificările legislative), precum si alte cheltuieli directe, cheltuieli indirecte, transport, profit (ce rămân nemodificate pe toata perioada de valabilitate a acordului cadru); Nota: In cazul in care ofertantul va include in calculul prețului orar valoarea subvențiilor acordate in baza legii, acestea vor fi luate in calcul doar pentru personalul de paza nominalizat sa facă parte din personalul desemnat sa efectueze serviciul in cadrul contractului cu autoritatea contractanta pentru care se acorda subvenții pentru toata perioada contractului. In acest sens se vor prezenta toate documentele justificative emise de organele competente.

- declarație pe proprie răspundere prin care ofertantul se angajează sa respecte prevederile legale privind stabilirea salariului de baza minim brut pe tara garantat în plata, prevederi conform căroră salariul de baza minim brut pe tara garantat in plata începând cu 01.01.2023 este de 3.000 lei lunar pentru un program complet de lucru in medie de 165,333 ore pe luna, reprezentând 18,145 lei/ora, având in vedere ca actualizarea prețului acordului cadru/contractului subsecvent are ca referința salariul de baza minim brut pe tara stabilit conform actelor normative emise in acest sens;

- declarație pe proprie răspundere privind acceptarea termenului de plata impus de către autoritatea

contractanta - maxim 60 de zile de la prezentarea facturii la sediul autorității contractante”.

Din interpretarea cerințelor mai sus iterate, rezultă că achizitorul solicită ofertanților ca, la ofertarea prețului/oră să ia în calcul toate cheltuielile impuse de legislația în vigoare cu privire la personalul salariat (salariul minim pe economie pentru un agent de pază calificat, sporul pentru munca prestată, plata contribuțiilor la stat etc.), precum și cheltuielile directe/indirecte necesare îndeplinirii contractului .

Prin Hotărârea Guvernului nr. 1447/2022 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe tara garantat în plată, s-a stipulat că:

„Art. 1. - Începând cu data de 1 ianuarie 2023, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, prevăzut la art. 164 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește în bani, fără a include sporuri și alte adaosuri, la suma de 3.000 lei lunar, pentru un program normal de lucru în medie de 165,333 ore pe lună, reprezentând 18,145 lei/oră”.

Or, analizând propunerea financiară a ofertantului SC SRL (pag. 563-565, vol. 3 din dosarul cauzei), se reține că acesta a ofertat o valoare totală de

2.339.172 lei, fără TVA și un tarif orar de 18,15 lei/oră, pentru toate tipurile de posturi (post fix 24 ore, post fix 12 ore și post mobil de 24 ore).

Prin urmare, **în condițiile în care, tariful orar de 18,15 lei/oră, nu acoperă decât salariul minim, fără a include sporuri și alte adaosuri sau celelalte cheltuieli directe/indirecte, iar valoarea totală de 2.339.172 lei fără TVA reprezintă 75,62% din valoarea estimată**, este evident că, în cazul acestei propuneri financiare, se impunea solicitarea de clarificări, fiind incidente următoarele prevederi legale:

- art. 210 din Legea nr. 98/2016: „(1) În cazul unei propuneri financiare aparent neobișnuit de scăzută în raport cu lucrările, produsele sau serviciile care constituie obiectul contractului de achiziție publică/acordului-cadru care urmează a fi atribuit/încheiat, autoritatea contractantă are obligația de a solicita ofertantului care a depus o astfel de ofertă clarificări cu privire la prețul sau costurile propuse în respectiva ofertă.

(2) Clarificările prevăzute la alin. (1) se pot referi în special la:

a) fundamentarea economică a modului de formare a prețului, prin raportare la procesul de producție, serviciile furnizate sau metodele de construcție utilizate;

b) soluțiile tehnice adoptate și/sau orice condiții deosebite de favorabile de care beneficiază ofertantul pentru furnizarea produselor sau a serviciilor ori executarea lucrărilor;

c) originalitatea lucrărilor, produselor sau serviciilor propuse de ofertant;

d) respectarea obligațiilor prevăzute la art. 51 alin. (1);

e) respectarea obligațiilor prevăzute la art. 218;

f) posibilitatea ca ofertantul să beneficieze de un ajutor de stat”;

- art. 136 din HG nr. 395/2016: „(1) În situația în care comisia de evaluare constată că elemente de preț ale unei oferte sunt aparent neobișnuit de scăzute, prin raportare la prețurile pieței, utilizându-se ca referință în acest sens informații cum ar fi buletine statistice, sau cotații ale burselor de mărfuri, comisia de evaluare va solicita ofertantului care a depus oferta în cauză explicații cu privire la posibilitate îndeplinirii contractului în condițiile de calitate impuse prin documentația de atribuire.

(2) Explicațiile aduse de ofertant conform prevederilor alin. (1) vor fi însoțite de dovezi concludente privind elementele prevăzute la art. 210 alin. (2) din Lege, precum și, după caz, documente privind prețurile ce pot fi obținute de la furnizori, situația stocurilor de materii prime și materiale, modul de organizare și metodele utilizate în cadrul procesului de lucru, nivelul de salarizare al personalului ofertantului, performanțele și costurile implicate de anumite utilaje sau echipamente de lucru.

(3) În cazul în care ofertantul nu prezintă comisiei de evaluare informațiile și/sau documentele solicitate sau acestea nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, oferta va fi considerată neconformă.

(4) În sensul prevederilor art. 210 alin. (1) din Lege, o ofertă prezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, executat sau prestat atunci când prețul ofertat, fără TVA, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv”.

- art. 139 din HG nr. 395/2016: „(1) În situația în care comisia de evaluare constată că elemente de preț ale unei oferte sunt aparent neobișnuit de scăzute, prin raportare la prețurile pieței, utilizându-se ca referință în acest sens informații cum ar fi buletine statistice, sau cotații ale burselor de mărfuri, comisia de evaluare va solicita ofertantului care a depus oferta în cauză explicații cu privire la posibilitate îndeplinirii contractului în condițiile de calitate impuse prin documentația de atribuire.

(2) Explicațiile aduse de ofertant conform prevederilor alin. (1) vor fi însoțite de dovezi concludente privind elementele prevăzute la art. 210 alin. (2) din Lege, precum și, după caz, documente privind prețurile ce pot fi obținute de la furnizori, situația stocurilor de materii prime și materiale, modul de organizare și metodele utilizate în cadrul procesului de lucru, nivelul de salarizare al personalului ofertantului, performanțele și costurile implicate de anumite utilaje sau echipamente de lucru”.

Orice decizie a autorității contractante privind admiterea sau respingerea unei oferte trebuie fundamentată pe o evaluare temeinică sub toate aspectele acesteia și pe probe concludente, iar nu pe elemente insuficiente/neclare sau incerte, care nu permit realizarea unei evaluări obiective a ofertei. Anterior finalizării evaluării ofertelor, autoritatea contractantă ar fi trebuit să stabilească, cu exactitate, dacă propunerile financiare depuse de ofertanți sunt reale și ferme; numai în urma obținerii și verificării detalierii prețurilor oferite putea stabili conformitatea, sustenabilitatea, realitatea și corectitudinea formării acestora.

Prin urmare, în condițiile în care propunerea financiară reprezintă un preț aparent neobișnuit de scăzut în raport cu ceea ce urmează a fi furnizat, deoarece, reprezintă mai puțin de 80% din valoarea estimată a contractului respectiv, autoritatea contractantă, în etapa de analiză a fundamentării propunerilor financiare, ar fi trebuit să procedeze la solicitarea de clarificări și să evalueze informațiile și documentele furnizate de respectivul ofertant, pentru a se asigura de realitatea și sustenabilitatea acestuia, ținând seamă de toate cerințele și condițiile ce decurg din prevederile legale în vigoare, astfel încât, operatorii economici să nu vicieze rezultatul procedurii prin reduceri de costuri sau de a proceda la artificii financiare/matematice după bunul plac, având la bază simpla prezumție că, urmare a declarării ca și câștigătoare a ofertei sale, va găsi o posibilitate să finalizeze contractul, indiferent prin ce mijloace.

Acceptând un preț neobișnuit de scăzut, autoritatea contractantă își asumă riscul ca acesta să fie elaborat fără a avea în vedere toate costurile pe care le implică cerințele documentației de atribuire și legislația muncii iar ofertantul în cauză pentru a se încadra în propunerea financiară oferită, fie nu va respecta cerințele caietului de sarcini, fie va vicia rezultatul procedurii prin ofertarea unor prețuri nesustenabile, care nu sunt rezultatul liberei concurențe sau care nu pot fi justificate decât în baza unei simple decizii comerciale.

Ofertele depuse reprezintă angajamente asumate de către ofertanți, în scopul realizării obiectului contractului, astfel, prețul nu este un element pur formal al ofertei, ci, reprezintă un element esențial al propunerii tehnice și financiare a cărui realitate și sustenabilitate trebuie verificată de comisia de evaluare, în baza respectării principiilor asumării răspunderii, tratamentului egal și nediscriminării și confirmate de ofertanți prin documentele înaintate autorității contractante.

Autoritatea contractantă nu poate accepta necondiționat ofertarea unor tarife pentru un contract care se va implementa în viitor - având la bază costuri aparent neobișnuit de scăzute, asupra cărora are îndoieli rezonabile că nu vor putea fi respectate și care la momentul depunerii ofertelor erau sau trebuiau cunoscute de operatorii economici.

În cauza T- cauza T 392/15, Tribunalul UE a reținut la pct. 85 și 86 următoarele: „În ceea ce privește această din urmă dispoziție, Tribunalul a statuat că obligația autorității contractante de verificare a caracterului serios al unei oferte rezultă din existența prealabilă a îndoielilor referitoare la fiabilitatea acesteia, obiectivul principal al acestui articol fiind de a nu permite respingerea unui ofertant din cadrul procedurii fără să i se fi acordat posibilitatea să justifice conținutul ofertei sale care ar părea anormal de mică. Prin urmare, numai atunci când există asemenea îndoeli, comitetul de evaluare este obligat să solicite informații pertinente privind compoziția ofertei înainte să o respingă, dacă este cazul. În schimb, în ipoteza în care

o ofertă nu pare anormal de mică potrivit articolului 158 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare, articolul menționat nu se aplică [a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iulie 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium/Comisia, T 148/04, EU:T:2005:274, punctele 49 și 50, Hotărârea din 11 mai 2010, PC Ware Information Technologies/Comisia, T 121/08, EU:T:2010:183, punctul 72, Hotărârea din 5 noiembrie 2014, Computer Resources International (Luxembourg)/Comisia, T 422/11, EU:T:2014:927, punctul 57, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, European Dynamics Luxembourg și Evropaiki Dynamiki/Comisia, T 698/14, nepublicată, EU:T:2016:476, punctul 59). Astfel de îndoieli pot exista printre altele atunci când pare incert, pe de o parte, că o ofertă respectă legislația țării în care serviciile ar trebui să fie prestate, în materie de remunerare a personalului, de contribuție la sistemul de securitate socială, de respectare a normelor de securitate și de sănătate la locul de muncă, de vânzare în pierdere, și, pe de altă parte, că prețul propus include toate costurile pe care le presupun aspectele tehnice ale ofertei (Hotărârea din 8 octombrie 2015, Secolux/Comisia, T 90/14, nepublicată, EU:T:2015:772, punctul 62)“.

Astfel, având în vedere considerentul 103 din cadrul Directivei 2014/24/UE:

„Ofertele care par anormal de scăzute în raport cu lucrările, produsele sau serviciile ar putea să se bazeze pe ipoteze sau practici necorespunzătoare din punct de vedere tehnic, economic sau juridic. Dacă ofertantul nu poate furniza o explicație suficientă, autoritatea contractantă ar trebui să aibă dreptul de a refuza oferta”, coroborat cu art. 69 alin. (1) din directivă: „Autoritățile contractante solicită operatorilor economici să explice prețul sau costurile propuse în ofertă, în cazul în care ofertele par a fi anormal de scăzute în raport cu lucrările, produsele sau serviciile respective”, Consiliul stabilește că, în speța dedusă soluționării, autoritatea contractantă avea obligația de a solicita ofertantului desemnat câștigător justificarea prețurilor oferite, prin raportare la toate cerințele documentației de atribuire.

În cadrul Hotărârii din 19 octombrie 2017, CJUE s-a pronunțat în cauza C-198/16 astfel:

„50 În acest sens, articolul 139 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2342/2002 prevede că, dacă, pentru un anumit contract, ofertele par să aibă prețuri anormal de mici, înainte de a respinge ofertele în cauză numai din acest motiv, autoritatea contractantă solicită în scris detalii privind elementele constitutive ale ofertei pe care le consideră relevante și verifică aceste elemente constitutive, după audierea corespunzătoare a părților, ținând cont de explicațiile primite.

51 Astfel, această dispoziție stabilește obligația autorității contractante, în primul rând, de a identifica ofertele suspecte, în al doilea rând, de a permite ofertanților în cauză să demonstreze caracterul serios al acestora, solicitându-le precizările pe care le consideră oportune, în al treilea rând, de a aprecia relevanța explicațiilor furnizate de persoanele interesate și, în al patrulea rând, de a lua o decizie cu privire la admiterea sau la respingerea ofertelor menționate (a se vedea prin analogie Hotărârea din 27 noiembrie 2001, Lombardini și Mantovani, C 285/99 și C 286/99, EU:C:2001:640, punctul 55)“.

Raportat la cele evocate și ținând seama că printre atribuțiile comisiei de evaluare sunt și cele de verificare a propunerilor tehnice și financiare, elaborarea solicitărilor de clarificări necesare în vederea evaluării ofertelor și de stabilire a ofertelor inacceptabile și/sau neconforme, precum și a motivelor care stau la baza încadrării acestora în fiecare din aceste categorii, așa cum este prevăzut la art. 127 alin. (1) lit. f), j) și i) din HG nr. 395/2016, Consiliul constată că această verificare nu s-a făcut, în cazul ofertei depusă de SRL, cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu și, pe cale de consecință, criticile contestatorului privind nelegalitatea evaluării ofertei câștigătoare sunt fondate, urmând să fie admise.

Pentru considerentele anterior expuse, în temeiul dispozițiilor art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va admite contestația formulată de către SC SRL în contradictoriu cu, va anula raportul procedurii și actele subsecvente și va obliga autoritatea contractantă la reevaluarea ofertei aparținând SC SRL cu respectarea documentației de atribuire, a prevederilor legale și a celor reținute în motivare în termen de 10 zile de la comunicare”.

În aplicarea deciziei antementionate, conform Procesului verbal de reevaluare a propunerilor financiare nr. 586/10.07.2024, autoritatea contractantă a solicitat SRL, prin adresa nr. 1059/15.01.2024, justificarea modului de formare a tarifului ofertat, la care acesta din urmă a răspuns prin adresa nr. 8448/18.01.2024.

Din analiza răspunsului transmis de SRL, Consiliul reține caracterul neconcludent al acestuia, deoarece, ofertantul nu a prezentat nici o dovadă care să justifice, în mod corespunzător, nivelul neobișnuit de scăzut al prețului în raport cu serviciile care constituie obiectul contractului, în condițiile în care tariful ofertat de 18,15 lei/oră, nu acoperă decât salariul minim, fără a include sporuri și alte adaosuri sau celelalte cheltuieli directe/indirecte, considerentele Consiliului din decizia nr. 2923/C1/3010/12.12.2023, mai sus iterate fiind pe deplin aplicabile.

Altfel spus, ofertanții aveau obligația de a include, în cadrul propunerilor financiare raportat la salariul minim pe economie toate sporurile legale (spor de noapte, spor de weekend, sărbători legale, ore suplimentare), precum și cheltuielile directe (mijloacele tehnice de apărare și de protecție cu care este dotat, uniforme, spray iritant lacrimogen, tomfă, lanternă și telefon mobil sau radiotelefon, inclusiv costul echipajelor specializate de intervenție în caz de urgență, chiria pentru cabinele de pază etc.) și indirecte, inclusiv, fondul de handicap și cota de profit.

Prin urmare, în condițiile în care propunerea financiară este elaborată fără a avea în vedere toate costurile pe care le implică cerințele documentației de atribuire, este evident că ofertantul în cauză pentru a se încadra în propunerea financiară ofertată, fie nu va respecta cerințele caietului de sarcini, fie va vicia rezultatul procedurii prin ofertarea unor prețuri nesustenabile care nu sunt rezultatul liberei concurențe sau care nu pot fi justificate decât în baza unei simple decizii comerciale, fiind aplicabile în acest caz, prevederile art. 136 alin. (3) din HG nmr.395/2016: *„în cazul în care ofertantul nu prezintă comisiei de evaluare informațiile și/sau documentele solicitate sau acestea nu justifică în mod corespunzător nivelul scăzut al prețului sau al costurilor propuse, oferta va fi considerată neconformă”.*

Raportat la principiile prevăzute în Legea nr. 98/2016 și ținând seama că printre atribuțiile comisiei de evaluare sunt și cele de elaborare a solicitărilor de clarificări necesare în vederea evaluării ofertelor și de stabilire a ofertelor inacceptabile și/sau neconforme și a motivelor care stau la baza încadrării acestora în fiecare din aceste categorii, Consiliul

constată că această verificare s-a făcut cu rigurozitatea impusă de legislația în domeniu, autoritatea contractantă punând în aplicare măsurile dispuse prin Decizia CNSC nr. 2923/C1/3010/12.12.2023 și, pe cale de consecință, critica contestatorului privind nelegalitatea evaluării ofertei sale este neîntemeiată, urmând a fi respinsă, ca atare.

Procedând la analiza criticilor privind celelalte trei oferte declarate admisibile, aparținând:, ... SRL și SRL, Consiliul reține că aceste critici sunt tardive, raportat la data luării la cunoștință a declarării acestor oferte ca fiind admisibile și conforme, stabilirea admisibilității ofertelor criticate constituind obiectul Raportului procedurii inițiale nr. 857/17.10.2023, în sensul în care, acesta critică elemente ce țin de evaluarea tehnică/financiară a ofertelor depuse de cei trei ofertanți, evaluare ce a fost realizată și consemnată în primul raport al procedurii, în cadrul căruia actualul contestator a fost clasat pe locul 1.

Potrivit art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016, persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acestuia la emiterea unui anumit act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de 10 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal.

Problema litigioasă dedusă judecății o reprezintă stabilirea momentului de la care începe să curgă termenul de contestare pentru ofertantul declarat inițial pe locul 1 (în speță SRL) cu privire la presupusa neconformitate a ofertelor declarate admisibile și conforme; acest termen curge de la momentul la care a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință ofertantul declarat inițial pe locul 1 motivele pertinente ale deciziei autorității contractante cu privire la ofertele aparținând, ... SRL și SRL

Or, câtă vreme analiza și declararea, ca și conformă și admisibilă, a ofertelor criticate, au făcut obiectul **Raportului procedurii nr. nr. 857/17.10.2023**, este evident că punctul temporal în raport de care se poate calcula termenul de formulare a contestației este data de **17.10.2023**. Altfel spus, în condițiile în care contestatorul reclamă aspecte de neconformitate a ofertelor clasate pe locurile 1, 2 și 3 în urma reevaluării efectuate de autoritatea contractantă ca urmare a punerii în aplicare a deciziei Consiliului, aspecte ce au constituit obiectul raportului procedurii inițiale nr. 857/17.10.2023, este evident că termenul respectiv trebuie calculat luând ca punct de referință comunicarea unui astfel de rezumat către același ofertant.

Raportat la considerațiile mai sus iterate și ținând seama de faptul că actul prin care contestatorul a aflat despre conformitatea ofertelor criticate este raportul procedurii nr. 857/17.10.2023, iar, ... SRL a transmis contestația la CNSC în data de 22.07.2024, după aproximativ 9

luni de la raportul procedurii inițiale și după aproximativ 7 luni după pronunțarea Deciziei CNSC nr. 2923/C1/3010/ 12.12.2023 definitivă și irevocabilă prin neatacarea cu plângere la Curtea de Apel, rezultă că societatea contestatoare nu și-a îndeplinit obligația de transmitere a contestației în termenul legal, în speță fiind incidente următoarele prevederi legale:

- art. 16 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: *„Sub sancțiunea respingerii contestației ca tardivă, aceasta se înaintează atât Consiliului, cât și autorității contractante, nu mai târziu de expirarea termenului legal de contestare”;*

- art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016 în vigoare la data formulării contestației: *„(1) Persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, precum și pentru recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, în termen de: (...) a) 10 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică/ sectorial sau de concesiune este mai mare decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii”;*

- art. 5 din Legea nr. 101/2016: *„(1) Termenele procedurale stabilite de prezenta lege, exprimate în zile, încep să curgă de la începutul primei ore a primei zile a termenului și se încheie la expirarea ultimei ore a ultimei zile a termenului. (2) Ziua în cursul căreia a fost comunicat un act procedural nu este luată în calculul termenului. Dacă ultima zi a unui termen exprimat altfel decât în ore este o zi nelucrătoare, termenul se încheie la expirarea ultimei ore a următoarei zile lucrătoare”;*

- art. 68 din Legea nr. 101/2016 coroborat cu art. 183 din Codul de Procedură Civilă: *„(1) Actul de procedură depus înăuntrul termenului prevăzut de lege prin scrisoare recomandată la oficiul poștal sau depus la un serviciu de curierat rapid ori la un serviciu specializat de comunicare este socotit a fi făcut în termen. (...) (3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), recipisa oficiului poștal, precum și înregistrarea ori atestarea făcută, după caz, de serviciul de curierat rapid, de serviciul specializat de comunicare, de unitatea militară sau de administrația locului de deținere, pe actul depus, servesc ca dovadă a datei depunerii actului de către partea interesată”.*

Nimic nu a împiedicat contestatorul de a contesta ofertele aparținând SRL, ... SRL și SRL încă de la momentul publicării raportului procedurii inițiale nr. 857/17.10.2023, în

cadru al căruia s-a stabilit admisibilitatea și conformitatea ofertelor contestate; or, contestatorul nu și-a exercitat dreptul de a contesta în termenul legal ofertele respective decât după rămânerea definitivă a deciziei Consiliului, în sensul că a optat de a rămâne în pasivitate (7 luni) ceea ce înseamnă că a acceptat caracterul admisibil și conform al acestor oferte și implicit rezultatul evaluării ofertelor contestate.

Dacă se considera vătămat de rezultatul procedurii (considera nelegală decizia de declarare ca și admisibilă și conformă a acestor oferte, determină Consiliul că SRL avea deschisă calea de atac a contestației, pe care trebuia să o exercite cu respectarea termenelor legale imperative prevăzute de dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016.

Prin urmare, dacă dorea înlăturarea ofertelor în cauză, contestatoarea trebuia să manifeste diligență, sens în care ar fi trebuit să conteste modalitatea de evaluare a ofertelor respective în termenul prevăzut la art. 8 din Legea nr. 101/2016 raportat la data luării la cunoștință a raportului procedurii inițiale nr.857/17.10.2023, doar în acest fel putând fi atins scopul Legii nr. 101/2016, menționat la art. 1 alin. (3) din aceasta respectiv **„asigurarea, la nivel național, a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor”**.

Ori, acest mecanism efectiv, rapid și eficient de sesizare statuat la norma juridică anterior reprodusă, este incompatibil cu situația din speța de față, în care, ... SRL contestă ofertele admisibile și conforme (clasate acum pe locurile 1, 2 și 3) la cca. 9 luni după data luării la cunoștință a acesteia.

Cu privire la termenul de formulare a contestației împotriva unei decizii de admitere a unui ofertant, Consiliul apreciază drept relevante următoarele considerente, reținute în **Hotărârea din 24.02.2022**

pronunțată de **CJUE în cauza C-532/20**:

„20 Întrucât articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3), precum și articolul 2c din Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări (JO 1989, L 395, p. 33, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 237), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, sunt analoage articolului 1 alineatul (1) al patrulea paragraf și alineatul (3) și, respectiv, articolului 2c din Directiva 92/13, jurisprudența referitoare la aceste dispoziții din Directiva 89/665, astfel

cum a fost modificată prin Directiva 2014/23, este relevantă și pentru interpretarea dispozițiilor în discuție din Directiva 92/13.

21 *Articolul 1 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 92/13 impune statelor membre, în ceea ce privește contractele care intră sub incidența Directivei 2014/25 sau a Directivei 2014/23, obligația de a se asigura că deciziile entităților contractante pot face obiectul unei proceduri de contestare eficace și cât mai rapide posibil. Or, stabilirea unor termene de introducere a unei căi de atac sub sancțiunea decăderii permite realizarea obiectivului de celeritate avut în vedere de această directivă, obligând operatorii să conteste în termene scurte măsurile pregătitoare sau deciziile intermediare luate în cadrul procedurii de atribuire a unui contract (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14*

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18,

EU:C:2019:118, punctul 27 și jurisprudența citată).

22 *Stabilirea unor termene de introducere a căii de atac rezonabile sub sancțiunea decăderii îndeplinește, în principiu, cerința efectivității care decurge din Directiva 92/13, în măsura în care ea constituie o aplicare a principiului fundamental al securității juridice și este compatibilă cu dreptul fundamental la o protecție jurisdicțională efectivă (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019,*

Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 28

și jurisprudența citată).

23 *Prin urmare, conform articolului 2c din Directiva 92/13, în cazul în care un stat membru prevede termene de introducere a unei căi de atac împotriva unei decizii a unei entități contractante luate în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2014/25 sau al Directivei 2014/23 sau în legătură cu o astfel de procedură, termenele de exercitare a căii de atac împotriva deciziei menționate sunt stabilite în funcție de modalitățile de comunicare a deciziei entității contractante către ofertanți.*

24 *Astfel, termenul trebuie să fie de cel puțin zece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii acestei decizii către ofertantul sau candidatul interesat, în cazul utilizării faxului sau a mijloacelor electronice. În cazul în care sunt utilizate alte mijloace de comunicare, acest termen este egal fie cu cel puțin cincisprezece zile calendaristice începând cu ziua următoare transmiterii deciziei menționate către ofertantul sau candidatul interesat, fie cu cel puțin zece*

zile calendaristice începând cu ziua următoare primirii aceleiași decizii. În cazul formulării unei căi de atac împotriva deciziilor prevăzute la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 92/13, care nu fac obiectul unei notificări speciale, termenul este de cel puțin zece zile calendaristice începând cu data publicării deciziei respective.

25 În speță, dreptul român prevede că termenul de zece zile începe să curgă, pentru toți ofertanții, inclusiv pentru adjudecatar,

începând cu ziua următoare celei în care s- a luat cunoștință de actul

entității contractante. Astfel, adjudecatarul care are intenția de a contesta o decizie prin care oferta unui ofertant necâștigător este declarată admisibilă trebuie să introducă calea de atac în acest termen, independent, pe de o parte, de aspectul dacă sau, după caz, când a introdus acest ofertant o cale de atac împotriva acestei decizii și, pe de altă parte, de faptul că acest adjudecatar nu avea nicio informație referitoare la modalitățile de evaluare a ofertei depuse de ofertantul menționat.

26 Deși atât instanța de trimitere, în cererea sa de decizie preliminară, cât și părțile din litigiul principal și Comisia Europeană, în observațiile lor scrise respective, abordează condiția interesului de a exercita acțiunea, trebuie să se constate că această instanță a ales să își limiteze întrebarea numai la problema momentului de la care începe să curgă termenul de introducere a căii de atac.

27 În această privință, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (3) din Directiva 92/13 impune statelor membre să asigure accesul la căile de atac, în temeiul unor norme detaliate pe care statele membre pot să le stabilească în acest sens, cel puțin oricărei persoane care are sau care a avut vreun interes în obținerea unui anumit contract și care a fost

prejudiciată sau riscă să fie prejudiciată printr- o presupusă încălcare.

28 Această dispoziție are vocația de a se aplica în special situației oricărui ofertant care apreciază că o decizie de admitere a unui concurent la o procedură de atribuire a unui contract de achiziții publice este nelegală și riscă să îi cauzeze un prejudiciu, acest risc fiind suficient pentru a întemeia un interes imediat pentru formularea unei căi de atac împotriva deciziei menționate, făcând abstracție de prejudiciul care poate, pe de altă parte, să decurgă din atribuirea respectivului contract unui alt candidat (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie

2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18, EU:C:2019:118,

punctul 36).

29 Astfel, Directiva 92/13 nu se opune, în principiu, unei reglementări naționale care prevede că orice cale de atac împotriva unei

decizii a autorității contractante trebuie formulată într-un termen

prevăzut în acest scop și că orice neregularitate a procedurii de atribuire invocată în sprijinul acestei căi de atac trebuie invocată în același termen, sub sancțiunea decăderii, în așa fel încât, după împlinirea acestui termen, nu mai este posibil să se conteste o asemenea decizie sau să se invoce o asemenea neregularitate, în măsura în care termenul respectiv este rezonabil (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14

februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco, C- 54/18,

EU:C:2019:118, punctul 40 și jurisprudența citată)".

Consiliul apreciază că principiile statuate de către instanța comunitară în considerentele anterior reproduse se pot aplica întocmai și în cazul speței care face obiectul prezentei, motivat de faptul că SRL ar fi trebuit să verifice, încă de la data luării la cunoștință a raportului procedurii nr. 857/17.10.2023, dacă se regăsește în situația descrisă la considerentul 28 din hotărârea CJUE anterior menționată, și nu doar la data formulării contestației care face obiectul prezentei.

Totodată, Consiliul apreciază drept aplicabilă **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018** privitoare la dezlegarea unei chestiuni de drept prin care s-a stabilit că: „autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei, dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară”.

Potrivit pct. 76 din această decizie, „Infirmarea deciziei de inadmisibilitate a ofertei, ca urmare a controlului de legalitate exercitat de C.N.S.C. sau de instanța de contencios administrativ, obligă comisia de evaluare din cadrul autorității contractante de a proceda la reevaluarea ofertei, prin verificarea celorlalte aspecte care

caracterizează admisibilitatea acesteia și care nu au fost cercetate la prima evaluare, fără a avea posibilitatea extinderii acestui proces de verificare cu privire la cele pe care le-a verificat în etapa de evaluare, conform art. 65 alin. (2) și art. 133 din normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, și care nu au făcut obiectul vreunei solicitări de remediere sau contestări, raportul de evaluare în măsura în care le confirmă, privit ca act administrativ, fiind definitiv și executoriu sub acest aspect. Cu atât mai mult, în situația dată, nu se poate extinde procesul de reevaluare asupra celorlalte oferte declarate ca admisibile sau inadmisibile și în privința cărora raportul de evaluare nu a fost contestat, fiind contrar principiului securității juridice declararea ca neconformă sau inacceptabilă a unei oferte declarate anterior admisibilă sau invers, conduită care echivalează cu o revocare a unui act administrativ care a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice”.

Totodată, la **pct. 81** din decizie, s-a reținut că: „Exercitarea controlului de legalitate administrativ-jurisdicțional sau jurisdicțional și invalidarea concluziei de inadmisibilitate a ofertei la care a ajuns comisia prin raportul de evaluare întocmit obligă autoritatea contractantă de a proceda la reluarea operațiunii de evaluare a acestei oferte de la etapa contestată, conform celor dispuse prin decizia C.N.S.C. sau hotărârea instanței, comisia nefiind îndreptățită a relua verificarea criteriilor deja analizate, raportul de evaluare, în măsura în care le atestă, fiind irevocabil sub acest aspect”.

Consiliul reține că Legea nr. 101/2016 transpune Directiva 89/665/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind aplicarea procedurilor care vizează căile de atac față de atribuirea contractelor de achiziții publice de produse și a contractelor publice de lucrări, publicată în JOCE, seria L, nr. 395 din 30 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, iar, potrivit art. 3 din Directivă „Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a garanta că, în ceea ce privește contractele circumscrise domeniului de aplicare al Directivei 2004/18/CE, deciziile luate de autoritățile contractante pot fi supuse unor căi de atac efective și, în special, cât se poate de rapide, în conformitate cu condițiile stabilite la articolele 2-2f din prezenta directivă, în temeiul nerespectării, prin aceste decizii, a legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a normelor de drept intern de transpunere a acesteia”.

Participantii prezenți în procedurile de achiziție publică cu oferte au posibilitatea rezonabilă de a cunoaște modul de derulare a procedurilor de achiziție publică, principiile acesteia, legislația fiind previzibilă și predictibilă, putând anticipa eventuale consecințe ale derulării unor proceduri jurisdicționale, având obligația de a urma întocmai procedurile de remediu, în vederea derulării lor cât mai rapide, scopul comun fiind

încheierea cât se poate de repede a contractului de achiziție publică, pentru ca autoritatea contractantă să-și realizeze scopurile.

Prin urmare, în raport de soluția pronunțată în **Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 66/2018** privitoare la dezlegarea unei chestiuni de drept, în concordanță cu principiile stabilite de Directiva de remediu și cu ansamblul reglementării interne analizate, autoritatea contractantă nu era îndreptățită a relua verificarea ofertei desemnată câștigătoare motivat de faptul că rezultatul evaluării ofertelor criticate consemnate în raportul procedurii nr. 857/17.10.2023 nu a fost contestat.

Raționamentul anterior se regăsește și în considerentele Hotărârii nr. 1250/20.12.2022 pronunțată de Curtea de Apel în dosarul nr. 1209/59/2022.

Reevaluarea dispusă de Consiliu și validată de instanță a avut în vedere anumite aspecte punctuale, care au fost realizate de autoritatea contractantă. Astfel, nu se poate reveni, sine die, la etape anterioare ale evaluării de câte ori se comunică un act vizând stabilirea rezultatului final, securitatea juridică fiind încălcată într-o atare situație.

Față de aceste aspecte, Consiliul reține că, criticile invocate de contestatoare cu privire la ceilalți ofertanți nu mai pot face obiectul unei noi verificări, nefiind posibilă întoarcerea procedurii la evaluarea tehnică/financiară, respectiv, acte încheiate în urmă cu peste jumătate de an și care au trecut prin cenzura controlului administrativ-jurisdicțional și judecătoresc.

Raționamentul anterior se regăsește și în Hotărârile Curții de Apel Timișoare nr. 1182/24.09.2021 pronunțată în dosarul nr. 1300/59/2021 și nr. 433/09.05.2022 pronunțată în dosarul nr. 397/59/2022.

În cauza **C-532/2020, la considerentul 32, CJUE** s-a pronunțat astfel:

„(...) trebuie amintit că nu se pot asigura căi de atac efective împotriva încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice decât dacă termenele prevăzute pentru introducerea acestor căi de atac încep să curgă numai de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință despre pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate (a se vedea prin analogie Ordonanța din 14 februarie 2019, Cooperativa Animazione Valdocco,

C- 54/18, EU:C:2019:118, punctul 45 și jurisprudența citată)”.

Cu privire la același aspect **CJUE s-a pronunțat și în cauzele**

C-54/18, C-538/13, C-161/13 și C-406/08 (Hotărârea Uniplex (UK),

EU:C:2010:45), relevante prin detalierea lor fiind considerentele 25-35 ale acesteia din urmă, astfel:

„25 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere urmărește să afle, în esență, dacă articolul 1 din Directiva 89/665 impune ca termenul de introducere a unei acțiuni având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau obținerea de daune interese pentru încălcarea acestor norme să înceapă să curgă de la data încălcării normelor menționate sau de la data la care reclamanta a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de această încălcare.

26 Directiva 89/665 urmărește garantarea existenței unor căi de atac eficiente în cazul încălcării legislației comunitare în domeniul achizițiilor publice sau a reglementărilor de drept intern pentru punerea în aplicare a acestei legislații, în scopul de a asigura aplicarea efectivă a directivelor privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice. Directiva menționată nu conține însă nicio dispoziție privind în mod specific condițiile legate de termenul de introducere a acțiunii pe care urmărește să le instituie. În consecință, este de competența ordinii juridice interne a fiecărui stat membru să definească aceste condiții legate de termen (Hotărârea din 12 decembrie 2002,

Universale-Bau și alții, C- 470/99, Rec., p. I- 11617, punctul 71).

27 Căile de atac în justiție menite să asigure protecția drepturilor conferite de dreptul comunitar candidaților și ofertanților lezați de unele decizii ale autorităților contractante nu trebuie să aducă atingere efectului util al Directivei 89/665 (Hotărârea Universale-Bau și alții, citată anterior, punctul 72).

28 În această perspectivă, trebuie să se verifice dacă, în privința finalității acestei directive, o reglementare națională precum cea în cauză în acțiunea principală nu aduce atingere drepturilor conferite particularilor de dreptul comunitar (Hotărârea Universale-Bau și alții, citată anterior, punctul 73).

29 În acest sens, trebuie amintit că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665 impune statelor membre obligația de a asigura că deciziile ilegale luate de autoritățile contractante pot face obiectul unor

căi de atac eficiente și cât mai rapide posibil (Hotărârea Universale-Bau și alții, citată anterior, punctul 74).

30 Or, faptul că un candidat sau un ofertant află că oferta sau candidatura sa a fost respinsă nu îl îndreptățește să formuleze efectiv o acțiune. Astfel de informații sunt insuficiente pentru a permite unui candidat sau unui ofertant să afirme că există eventual o ilegalitate care poate face obiectul unei acțiuni.

31 Numai după ce a fost informat despre motivele pentru care a fost respins la procedura de atribuire a unui contract, candidatul sau ofertantul vizat are posibilitatea să își formeze o convingere clară în legătură cu existența unei eventuale încălcări a dispozițiilor aplicabile și cu oportunitatea formulării unei acțiuni.

32 În consecință, obiectivul stabilit la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665, de a garanta existența unor căi de atac eficiente împotriva încălcărilor dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice, nu poate fi atins decât dacă termenele impuse pentru a introduce aceste acțiuni încep să curgă numai de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de pretinsa încălcare a dispozițiilor menționate (a se vedea în acest sens Hotărârea Universale-Bau și alții, citată anterior, punctul 78).

33 Această concluzie este confirmată de faptul că articolul 41 alineatele (1) și (2) din Directiva 2004/18, care era în vigoare la data faptelor din acțiunea principală, impune autorităților contractante să comunice candidaților și altor ofertanți respinși motivele deciziei care îi vizează. Astfel de dispoziții sunt compatibile cu un sistem de termene de decădere în temeiul căruia aceste termene încep să curgă de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de pretinsa încălcare a dispozițiilor aplicabile în materia atribuirii contractelor de achiziții publice.

34 Aceeași concluzie este confirmată de asemenea de modificările aduse Directivei 89/665 prin Directiva 2007/66/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2007 de modificare a Directivelor 89/665/CEE și 92/13/CEE ale Consiliului în ceea ce privește ameliorarea eficacității căilor de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziții publice (JO L 335, p. 31), deși termenul de transpunere a acestei directive a expirat după ce au intervenit faptele din acțiunea principală. Astfel, articolul 2c din Directiva 89/665, introdus prin Directiva 2007/66, prevede că decizia autorității contractante se comunică fiecărui ofertant sau candidat, însoțită de un rezumat al motivelor pertinente, și că termenul pentru formularea unei căi de atac nu expiră decât la un anumit număr de zile după această comunicare.

35 Prin urmare, trebuie să se răspundă la prima întrebare în sensul că articolul 1 alineatul (1) din Directiva 89/665 impune ca termenul de introducere a unei acțiuni având ca obiect constatarea încălcării normelor de atribuire a contractelor de achiziții publice sau

obținerea de daune interese pentru încălcarea normelor respective să înceapă să curgă de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit să ia cunoștință de această încălcare”.

Referitor la sintagma „ar fi trebuit să ia cunoștință” utilizată de instanța comunitară în toate cauzele anterior enumerate (începând cu Hotărârea pronunțată în cauza C-406/08, considerentul 32), Consiliul reține explicațiile de la considerentul 33 al aceleiași hotărâri, care face referire expres la art. 41 alin. (2) din Directiva 2004/18 potrivit căruia „La cererea părții în cauză, autoritatea contractantă comunică (...)” fiecărui ofertant respins, motivele respingerii și fiecărui ofertant care a prezentat o ofertă acceptabilă caracteristicile și avantajele referitoare la oferta selectată, precum și numele adjudecatarului sau al părților la acordul cadru.

Rezultă că sintagma „ar fi trebuit să ia cunoștință” menționată în jurisprudența comunitară anterior indicată se referă la situația în care ofertantul ar „fi trebuit să ia cunoștință” de pretinsa încălcare dacă ar fi solicitat, în calitate de „parte interesată” aceste informații autorității contractante în conformitate cu prevederile art. 42 alin. (2) din Directiva 2004/18.

Conform anexei XV intitulată „tabel de corespondență”, din Directiva 2014/24, prevederile art. 42 alin. (2) din Directiva 2004/18 au fost preluate la art. 55 alin. (2) din Directiva 2014/24, diferențele dintre acestea nefiind de fond ci doar de exprimare/topică a textului.

Relevant în soluționarea excepției este faptul că dispozițiile art. 41 alin. (2) din Directiva 2004/18 sunt similare, nu doar cu cele de la art. 55 alin. (2) din Directiva 2014/24, ci și cu art. 217 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, în sensul că, după comunicarea rezultatului procedurii, stabilesc în sarcina autorității contractante obligația asigurării accesului la informații privind modalitatea de evaluare a ofertelor (în Legea nr. 98/2016, prevederea este mai detaliată decât cea din Directivă, respectiv „La cererea candidatului sau a ofertantului interesat, autoritățile contractante, cât mai curând posibil și în orice caz în termen de 15 zile de la primirea unei cereri scrise, comunică (...)”).

Prin urmare și sub acest aspect, criticile cu privire la ceilalți ofertanți sunt tardive, deoarece, termenul de la care „ar fi trebuit” să ia cunoștință contestatorul despre pretinsa evaluare nelegală, era de 10 zile începând cu cel prevăzut la art. 217 alin. (6), calculat de la raportul procedurii din **17.10.2023** și nu calculat de la data procesului verbal privind reevaluarea propunerilor financiare din **10.07.2024**, în care nu s-a schimbat cu nimic concluzia autorității contractante privind admisibilitatea și conformitatea ofertelor criticate, motiv pentru care, ținând seamă de toate considerentele de mai sus, în temeiul art. 26 alin. (1) și alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să respingă aceste critici, ca tardive.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept arătate pe parcursul considerentelor, în temeiul art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul urmează să respingă, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu, iar, pe cale de consecință, să admită cererea de intervenție formulată de SRL.

Referitor la solicitarea SRL, în calitate de intervenient de obligare a contestatorului SRL la plata de cheltuieli de judecată, Consiliul va reține că, potrivit art. 26 alin. (9) din Legea nr. 101/2016: „Consiliul poate obliga, la cerere, partea în culpă, la plata cheltuielilor efectuate pentru soluționarea contestației. Quantumul, detalierea și documentele doveditoare ale cheltuielilor efectuate sunt prezentate în cerere, care trebuie depusă înainte de pronunțarea deciziei de soluționare a contestației”.

Totodată, Consiliul va reține că, potrivit art. 453 alin. (1) Cpc, partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

Conform art. 61 Cpc, oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare. Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta. Intervenția este accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.

De asemenea, potrivit art. 65 alin. (1) Cpc, intervenientul devine parte în proces numai după admiterea în principiu a cererii sale.

În speță, ... SRL a formulat o cerere de intervenție accesorie în favoarea autorității contractante.

Astfel, din analiza coroborată a dispozițiilor codului de procedură civilă referitoare la plata cheltuielilor de judecată, Consiliul reține că, pentru acordarea cheltuielilor de judecată nu este suficientă dobândirea calității de parte într-un proces, ci, mai este necesar și ca acea parte să câștige procesul, adică să obțină total sau în parte, pretențiile solicitate prin cererea de chemare în judecată, dispozițiile art. 453 coroborat cu art. 454 teza I Cpc, fiind explicite în acest sens.

Or, din această perspectivă, Consiliul reține că intervenientul accesoriu, deși, devine parte în proces după admiterea în principiu a cererii sale, conform art. 65 alin. (1) Cpc, totuși, acesta nu a invocat și nu putea invoca, nicio pretenție proprie în proces pentru a deveni *„parte care câștigă procesul”* sau *„parte în culpă”*, ci, sprijină numai apărarea uneia dintre părți, după cum rezultă din dispozițiile art. 61 alin. (3) Cpc, astfel încât, acesta nu poate obține condamnarea părții care a căzut în pretenții la plata cheltuielilor de judecată și nici nu poate fi obligat la plata acestora către partea care a câștigat procesul, doar partea în favoarea căreia a intervenit și care a fost în culpă putând fi obligată la achitarea acestor cheltuieli.

Față de cele de mai sus, Consiliul va respinge, ca inadmisibilă, solicitarea intervenientului de obligare a contestatorului la plata de cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive
în baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația formulată de SRL în contradictoriu cu iar, pe cale de consecință, admite cererea de intervenție formulată de SRL.

Respinge, ca inadmisibilă, solicitarea intervenientului SRL privind acordarea cheltuielilor de soluționare.

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare.

**Complet de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice:**

Consilier de soluționare

PREȘEDINTE

Consilier de soluționare

Redactat practicaua deciziei

Redactată în 5 (cinci) exemplare originale, conține 31(treizecișuina) pagini.